У пошані до піонерів - лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVII. Ч. 100. ЧЕТВЕР, 4-го ЧЕРВНЯ 1970 ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JUNE 4, 1970 No. 100. VOL. LXXVII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 3 червня 1970

В АМЕРИЦІ

СУДДЯ НАЙВИЩОГО СУДУ ЗСА Вілліям О. Даґлес обороняє право судді жити своїм власним приватним життям, як це ґарантує Конституція ЗСА кожному громадянинові цієї країни. Свої погляди висловив суддя Даґлес в книжці, яку він недавно видав під заголовком „Пойнтс ов Ребелліон". Суддя Даґлес пише: „федеральні судді мають право, як і всі інші люди, вповні користати з Першої Поправки до Конституції". Даґлес не пише про те, що в Палаті Репрезентантів є внесок, згідно з яким мали б судити його за невідповідну поведінку поза судом. Даґлес твердить, що Конституція не дає права суддям судити свого колеґу.

ДОСЛІДНИК ОКЕАНІВ ФРЕД ДІКСОН із Палм Бічу на Флориді заявив журналістам, що він збирається викопати розбитий в 1492 році корабель „Санта Марія", на якім плив Христофор Колюмб. Діксон знайшов в 1967-му році кусень дерева біля узбережжя Гаїті і твердить, що це залишки командного корабля Колюмба. Свої здогади підтримує вислідом праць деяких істориків. Більшість істориків дійсно тепер погоджуються в тому, що корабель „Санта Марія" осів був на мілині, але деякі вчені думають, що Колюмбові моряки розібрали були цей корабель, щоб покористуватися його деревом.

НАУКОВЦІ ОБСЕРВУВАЛИ ҐАЛЯКТИКУ за допомогою великого телескопа, приміщеного на бальоні, який вилетів був на висоту 80,000 стіп із Наукової Бальонової Стації в Тексасі. Телескоп має дзеркало 36 цалів в діяметрі. Осередок цієї далекої ґалактики — це густий збір зір, які кружляють одна біля одної так, як рій розлючених бджіл. Професор Принстонського університету д-р Мартин Шварцшілд твердить, що між цими зорями мусять бути часті зудари. Про велич цієї ґалактики свідчить те, що її осередок має довжини „не більше як 12 світляних років в діяметрі". Світляний рік — це віддаль, яку світло перейде впродовж одного року.

ПАЛАТНА КОМІСІЯ ВИДАТКІВ ЗМЕНШИЛА на 555 мільйонів видатки на допомогу закордонним державам, і схвалила на цю ціль тільки 1,644,950,000 у фінансовому році, що зачнеться 1-го липня 1970 р. Повна Палата обговорюватиме допомогу закордонним державам цього тижня. Сподіваються, що Палата схвалить ту суму, яку прийняла її Комісія Видатків. Цього року немає виглядів на це, щоб Сенат збільшив видатки на допомогу закордонові, бо провідник демократичної більшости в Сенаті сенатор Майк Менсфілд висловився взагалі проти допомоги закордонові. За Уряду президента Айзенгавера на допомогу закордонові ЗСА витрачали річно по 6 до 7-ох більйонів, тепер Конґрес не хоче схвалити навіть двох більйонів долярів.

В НЮ ЙОРКУ АҐЕНТИ ЕФБІАЙ заарештували 44-річного Рафаеля Павію, якому закидають пограбування 20-ох банків впродовж трьох місяців. Його заарештовано о год. 2:05 по полудні біля його мешкання в Ню Йорку, а о год. 1:20 по полудні він пограбував із банку Бенкерс Траст Компані 1,910 долярів, і цю саме суму при ньому знайшли аґенти після заарештування. Павія не мав зброї і не противився арештуванню. Аґенти за ним слідкували довший час, бо мали його світлини, секретно зроблені під час попередніх пограбувань банків. В першім пограбуванні банку він „здобув" був 35,000 долярів. Це було 4-го березня ц. р.

У СВІТІ

У КАМБОДЖІ ВИЯВЛЕНО засекречений в джунґлі за 90 миль від столиці Південного В'єтнаму Сайґону і тільки за 8 миль від південно - в'єтнамського кордону комуністичний санітарний центр. Він складався з 150 бункрів, в яких містилися залі для хворих, операційна заля, лябораторія, шпитальна кухня, кляси для санітарного вишколу і склади ліків. Крім того віднайдено 37 великих ясикнь - складів зброї й амуніції, видовбаних в довкільних горбах. Зате американське летунство втратило знову один гелікоптер, збитий комуністами над Камбоджею. Загалом американці втратили у війні в Південній Азії 3.764 гелікоптери.

НИЖЧА ПАЛАТА ІТАЛІЙСЬКОГО ПАРЛЯМЕНТУ ПРИЙНЯЛА законопроєкт про облегшення розводів, проти якого різко виступала Апостольська Столиця, закидаючи, що той закон порушує так звані Лятиранські пакти, якими встановлено за часів Муссоліні „самостійну" державу Чітта дель Ватікано. Той законопроєкт перейшов на розгляд Сенату. Італійський міністер закордонних справ Альдо Моро й державний секретар Апостольської Столиці кардинал Жан Вільльо розпочали наради, щоб знайти якийсь компроміс.

ЯПОНСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ЕЙСАКУ САТО ЗАЯВИВ у телевізійній промові до народу, що Японія не хоче і не буде виповняти „пустку", яка настане на Середньому й Далекому Сході, коли в наступному році відійдуть британські збройні сили на схід від Суезу й американські збройні сили з Південної Азії. Японія є проти анґажування себе в будь - яких закордонних конфліктах, зате змагає до збільшення своєї мілітарної сили з уваги на недалеку передачу американської бази в Окінаві під суверенність Японії та з уваги на атомову зброю Комуністичного Китаю.

З МАДЯРЩИНИ Й ЧЕХО - СЛОВАЧЧИНИ РАЗ-УРАЗ ВТІКАЮТЬ відважніші одиниці, що вибирають свободу. Коли 31 травня ц. р. вертався з Відня до Будапешту автобус мадярських туристів — 21 туристи залишились у Відні і наступного дня просили дати їм політичний азиль. До Австрії втекли також у військових уніформах два мадярські й два чесько - словацькі вояки.

ДО ТУНІЗІЇ ВЕРНУВСЯ з Парижу туніський президент Габіб Бурґіба, який впродовж пів року лікувався у Франції на важку недугу. Столиця Тунізії Туніс був удекорований портретами Бурґіби й прапорами і 100.000 людей вітали з поворотом популярного президента.

У ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ НЕ ПРИПИНИЛАСЬ тиха боротьба за владу між двома суперниками: президентом Нґуєном Ван Тіє і віце - президентом Нґуєном Као Кі. Као Кі заповів, що він відвідає столицю Камбоджі Пномпень та що тоді закінчиться давня ворожнеча між В'єтнамом і Камбоджею та настане нова ера їх співпраці. Він, Нґуєн Као Кі, колишній маршал летунства, плянував стати головним командантом південно - в'єтнамських військ у Камбоджі і таким чином підвищити свій політичний престиж.

Роджерс конферував з Добриніним про Близький Схід — знову невдачно

Вашинґтон. — Державний секретар Вілліям Роджерс конферував в минулий вівторок 2 червня впродовж 40 хвилин з совєтським амбасадором у Вашинґтоні Анатолієм Добриніним про справу ізраїльсько-арабського замирення, але знову без ніякого поважнішого успіху. В. Роджерс — як твердять газети — вимагав з'ясування ролі совєтських військовиків в Єгипті та застерігався проти насичування Єгипту совєтською зброєю і вояками. Добринін повторив те, що вже давно раніше твердили совєтські проводирі, що совєтська зброя і військовики в Єгипті є там тільки задля „оборонних цілей" і не становлять ніякої небезпеки для Ізраїлю. Державний секретар Роджерс такою відповіддю не вдоволений. Добринін був довший час у Москві і тількищо вернувся відтіль. Американський Уряд сподівався, що, може, він привіз якісь вказівки від свого уряду, які облегшили б розмови про ізраїльсько-арабський конфлікт і замирення в ньому, — але покищо Добринін не подав ніякого знаку у тому напрямку. За кілька днів має відбутися дальша така нарада, — мабуть Добриніна із асистентом державного секретаря для справ Близького Сходу, Джозефом Сіско, який був приявний на тій конференції Роджерса з Добриніним. Сіско їздив недавно до Єгипту й Ізраїлю, але від його повороту ситуація на ізраїльсько-арабському фронті ні трохи не покращала.

В Ню Джерзі у правиборах перемогли Вілліямс і Ґросс, в Каліфорнії Ріґен

Ню Йорк. — Сенатор ЗСА Гаррісон А. Вілліямс переміг у правиборах, стараючися про перевибір в цьому році. Його республіканським противником буде колишній голова партійного стейтового комітету Нелсон А. Ґросс. Передбачають, що в листопадових виборах кандидати обидвох партій мусять вести завзяту боротьбу, бо нема виглядів на це, щоб котрийсь із кандидатів мав переважаючу більшість. Демократ сен. Вілліямс здобув коло 70-ох відсотків демократичних виборців, а республіканець Ґросс мав підтримку всіх головніших республіканських політиків, в тому і губернатора Кейгілла. У правиборах в Каліфорнії губернатор Роналд Ріґен не мав демократичного противника. Проти нього кандидувати можуть з демократів асемблімен Джесс Унруг або мейор із Лос Анджелесу Семюел В. Йорті. В Каліфорнії зареєстрованих демократів нараховують 54.5 відсотка, а республіканців 40.7 відсотка. Цього року Каліфорнія вибирає ще федерального сенатора та 38-ох конґресменів.

Воллес вертається до політики, здобув становище губернатора

Монтґомері, Алабама. — Колишній губернатор Алабами і кандидат на президента ЗСА у виборах 2-го червня переміг свого противника теперішнього губернатора Алберта П. Брувера і здобув становище губернатора, що вможливить йому знову кандидувати на президента ЗСА, якщо він цього бажатиме. Тимчасовий обрахунок голосів подає, що Воллес дістав 496,619, а його противник — 446,816. Неґритянські виборці та багатші білі виборці голосували на Брувера, але робітники і головним чином жінки підтримали Воллеса, який є прихильником расової сеґреґації. Вибір Воллеса є поразкою для Республіканської Партії і для президента Ніксона, бо Воллес зможе кандидувати в 1972-му році і стягнути на себе голоси консервативних виборців, які були б припали Ніксонові. Воллес має 51 рік, своєю протинеґритянською політикою він здобуває голоси тих, які не можуть помиритися з думкою про те, що, згідно з Конституцією, всі громадяни рівні без огляду на расу, кольор шкіри, національність і релігію.

Канадійський доляр подорожчав на три центи

Оттава. — На тутешній біржі канадійський доляр подорожчав на три-чотири центи у відношенні до американського доляра. Від 1962 року канадійський доляр коштував 92.5 американського цента. Ця звишка канадійського доляра настала на основі зарядження уряду, який зробив це тому, бо мав доволі резерв. Опозиція критикує зарядження уряду, її підтримують і деякі фінансисти, бо сумніваються, чи канадійський доляр втримається на цій висоті, на яку його штучно піднесли. В Палаті Громад опозиційні посли виступають проти прем'єра П'єрра Елліота Трудо і кажуть, що він веде країну до непевности і до більшого числа безробітних. Американський доляр коштував 1.075 канадійського доляра, а тепер вже коштує тільки 1.02 канадійського доляра. Міністер фінансів Едґар Дж. Бенсон повідомив Палату Громад, що Уряд припинив контролю кредитів, яка досі існувала, щоб сповільнити інфляцію.

В Пассейку похоронено Ярослава Петеша в приявності багатьох громадян

Пассейк, Н.Дж. — Померлий 27-го травня ц.р. заслужений громадянин, колишній політичний в'язень, Ярослав Петеш, був похоронений в понеділок 1-го червня з усіми почестями, що їх може дати рідна громада, на цвинтарі греко-католицької церкви у Пассейку. В суботу і неділю, 30 і 31-го травня ц.р. відбулися у похоронному заведенні Бурнадза у Пассейку панахиди, що їх відправив місцевий греко-католицький парох Впр. о. Володимир Білинський. В панахидах взяло участь багато громадян. Після панахиди в неділю близька покійному пластова частина — „Загін Червона Калина", що охоплює Курінь пластунів сеніорів, що постав близько 50 років тому в Стрию, де жив і де вчився покійний Ярослав Петеш, та старшопластунський Курінь за пластовою традицією попрощав Покійного в його останню мандрівку. Прощальну промову виголосив курінний д-р Ярослав Падох, який склав вислови співчуття дружині покійного, відомій малярці Софії, та братові покійного Володимирові з Чикаго і дальшій родині. Домовину Покійного прикрив прапорець Загону Червона Калина з національною і пластовою емблемами, а в головах Покійного стояло

(Закінчення на стор. 4-ій)

Громико у Парижі — Франція проти поділу Европи на Захід і Схід

Париж. — Совєтський міністер закордонних справ Андрей Громико прибув в понеділок 1 червня до Парижу й конферував наступного дня, у минулий вівторок, півтори години з французьким президентом Жоржом Помпіду. Він відбув окремі наради з прем'єром Жаком Шаба-Дельма і міністром закордонних справ Морісом Шуманом. У промові, яку президент Помпіду виголосив на бенкеті у честь Громика, він висловив надію, що теперішні переговори між Західньою Німеччиною і Совєтським Союзом закінчаться успіхом, при чому звернувся до Совєтського Союзу з закликом: „Зліквідуйте абсурдний післявоєнний поділ на Захід і Схід". За газетними твердженнями — головною темою нарад французьких державних мужів з Громиком були не так французько-совєтські відносини, які були дуже добрі за де Голля та прохололи за його наступника, як справа Близького Сходу: вправді Франція відмовилася постачати Ізраїлеві літаки чи будь-яку іншу зброю, приєднавшись до совєтсько-арабської тези, що агресором в червневій війні 1967 року був Ізраїль, проте Франція також стурбована насичуванням Єгипту совєтськими вояками і совєтською важкою зброєю. Покищо ніхто з французьких учасників розмов із Громиком не виявив змісту тих нарад, тільки сам Громико заявив, що його розмови з президентом Помпіду й членами французького уряду були „дуже корисні". Громико заповів свій відлет до Москви на п'ятницю 5 червня ц. р.

Совєти мають далі поважні господарські труднощі

Москва. — За повідомленням совєтського пресового бюра ТАСС — „кілька днів тому" відбулася на Кремлі конференція членів совєтського уряду й партійної верхівки з представниками 15-ох совєтських „республік", при чому головною темою нарад були господарські справи у зв'язку з накресленням пляну нової совєтської п'ятирічки. Совєтський прем'єр Алексєй Косиґін говорив про „загальні напрямні" того економічного пляну, а перший секретар компартії СССР Леонід Брежнєв виголосив „довшу промову". Другу таку „довшу промову" Брежнєв виголосив на нараді спеціяльно з представниками Російської ФССР. Звертають увагу, що в останніх тижнях Леонід Брежнєв кількакратно виступав на різних форумах з промовами про господарську ситуацію в СССР та її труднощі. Його надзвичайної критичної промови на засіданні партійного Центрального Комітету з грудня мин. року так і досі не оприлюднено. За твердженням московського кореспондента „Н. Й. Таймсу" Бернарда Ґверцмана — Петро Шелест, який очолював українську делеґацію на останнє засідання ЦК КП СССР, заявив був одверто західнім журналістам, що совєтська економіка переживає „кризу". З голосів совєтської преси виходить, що в новій совєтській п'ятирічці знову буде покладений головний натиск на важку промисловість із шкодою для легкого ужиткового промислу.

Таі буде вишколювати й висилати добровільців на допомогу Камбоджі

Банґкок, Таі. — Таїський (сіямський) прем'єр Таном Кіттікахорн офіційно повідомив, що його уряд рішив вербувати, вишколювати й висилати до Камбоджі добровільців, головно з земляків Камбоджі, постійних мешканців Таі. До Банґкоку вернулася 10тичленна делеґація, яка виїхала була до столиці Камбоджі Пномпеню у зв'язку з просьбою уряду Камбоджі прийти їй з допомогою проти комуністичної агресії. Таі не висилатиме зброї до Камбоджі, бо не має свого воєнного промислу й усю зброю дістає від Америки. Але обіцяло уніформи, усякий виряд і ліки, як також вишле свою фльотилю річних канонірок на центральну ріку Камбоджі Меконґ. Американський Уряд сприяє тісній співпраці Південного В'єтнаму, Камбоджі й Таі у спільній боротьбі проти комуністів. Названий вгорі таїський прем'єр заявив, що краще вести війну далеко від кордонів власної країни, ані ж чекати, поки та війна стане невідхильною на власній території. — Тим часом у Камбоджі сталася прикра подія, бо пропало 8 американських журналістів, працюючих для Нешенел Бродкестінґ Компані і Колюмбія Бродкестінґ Систем — двох провідних радіо-телевізійних компаній. Вони виїхали трьома автами, в тому числі одним джіпом, з Пномпеню в сторону міста Такео. Камбоджська військова станиця за 30 миль від Пномпеню перестерегла їх, що дальша дорога небезпечна, бо насичена комуністичними партизанами, але вони не послухали й поїхали далі. Якийсь час згодом чути було вибух і постріли. Три погорілі автомобілі американських журналістів знайшли при дорозі. Припускають, що комуністи обстріляли ті авта ракетами, чи якесь авто наїхало на міну. Яка доля стрінула журналістів — не відомо. Загалом на території Камбоджі пропали від часу американсько - в'єтнамської збройної інтервенції вже 24 журналісти різних вільних країн — американці, англійці, французи й японці. Міжнародний Червоний Хрест даремне старається віднайти їх.

Канада готова очолити міжнародне військо на Близькому Сході

Беоґрад. — Канадійський міністер закордонних справ Мічелл Шарп заявив під час своїх офіційних відвідин в Юґославії, що Канада готова взяти на себе ролю головного контролера миру на Близькому Сході, але під умовою, що не повториться „прикрий досвід", що його вона зазнала в 1967 році. Тоді-то міжнародне військо Об'єднаних Націй, до якого належала теж канадійська формація, стаціонована на Синайському півострові, було раптом відкликане на вимогу єгипетського президента Абделя Ґамаля Нассера, що його послухав генеральний секретар Об'єднаних Націй У Тант. Швидко потім вибухла ізраїльсько-арабська війна в червні 1967 року. Можна припускати, що головною темою нарад канадійського міністра з президентом Тітом і його найближчими співробітниками була власне ситуація на Близькому Сході: Тіто близько заінтересований у тому, щоб між Ізраїлем і його арабськими сусідами настав мир.

ПРЕЗИДЕНТ І ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ГОЛ. РАДИ НТШ НА ВІДВІДИНАХ В РЕДАКЦІЇ „СВОБОДИ"

Президент Головної Ради Наукових Товариств ім. Шевченка проф. д-р Євген Вертипорох, перебуваючи в Ню Йорку у зв'язку із своєю участю в першому з'їзді Асоціяції Діячів Української Культури, на якому його обрано на почесного члена АДУК, відвідав разом з генеральним секретарем Гол. Ради НТШ проф. д-ром Василем Стецюком в понеділок 1 червня ц. р. Головну Канцелярію УНСоюзу та редакцію „Свободи". На фото (від правого боку): проф. д-р Євген Вертипорох, його дружина інж. Леоніда Вертипорох та проф. д-р Василь Стецюк.

УВАН вшанувала Митрополита Іларіона

Вінніпеґ. — 28 травня ц. р. делеґація Української Вільної Академії Наук — УВАН у Канаді склала візиту Його Блаженству Митрополитові Іларіонові (д-рові Огієнкові) в Вінніпезі, щоб привітати його з видужанням і вручити грамоту Почесного Члена УВАН. В склад делеґації входили: Президент УВАН д-р М. І. Мандрика й члени Президії: проф. Яр. Рудницький, проф. М. Боровський і пані Ольга Войценко. Митрополит, що був досі дійсним членом УВАН, прийняв з вдоволенням іменування його Почесним Членом Академії — найвищою гідністю УВАН у Канаді. Він висловив глибоку подяку за це наукове відзначення й уділив архиєрейського благословення членам делеґації й усім членам Академії. В часі візити, що тривала понад півгодини, Митрополит розпитував про події в науковому житті й цікавився працею поодиноких членів УВАН. Як відомо, Митрополит був одним із перших українських учених-сеньйорів, що підписали в 1967 році заяву в справі створення координаційного центру української науки — Української Наукової Ради у Вільному Світі (УНРВС), що має знайти своє остаточне оформлення в 1971 році.

Проф. О. Горбач опублікував українсько-латинський словник 17 ст. й видав дві нові праці з українського мовознавства

Рим. — У виданні Українського Католицького Університету ім св. Климентія Папи, як III-IV том Праць його Філософічно-Гуманістичного Факультету, вийшла з датою 1968 року великою 335-сторінковою книгою нова праця відомого еміґраційного мовознавця й історика, професора університетів у Ґеттінґені й Марбурзі, д-ра Олекси Горбача. В книзі п.н. „Перший рукописний українсько-латинський словник Арсенія Корецького-Сатановського та Єпіфанія Славинецького" опубліковано рукописний список цього словника, що зберігається в паризькій Національній Бібліотеці. Публікація словника попереджена передмовою проф. О. Горбача і завершується його ж студією про історію цього словника й аналізою його лексикографічно-мовознавчої ваги і значення. Опубліковано працю проф. О. Горбача за старанням Верховного Архиєпископа кардинала Йосифа Сліпого. Книжка ілюстрована двома добрими репродукціями заголовної сторінки і двох сторінок тексту цього рукописного словника. — Крім названої публікації вийшли ще окремими відбитками дві праці проф. О. Горбача: „Слов'янські рукописи манастирських бібліотек у Путній і Драґомірній в Румунії", що була друкована в 32-ій книзі виданої в Римі „Богословії", та „Лексика говірки бачвансько-срімських українців", друкована в кн. 1-ій 4-го тому Наукового Збірника Музею Української Культури в Свиднику на Пряшівщині.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

БАЛТИМОР В ПОКЛОНІ ГЕН. Т. ЧУПРИНЦІ

Балтиморська громада відзначить 20-річчя смерти головного командира УПА ген.-хор. Романа Шухевича-Тараса Чупринки Святочною Академією в неділю, 7 червня 1970 р. в год. 5-ій по пол., в залі Дому Української Молоді, заходами Святочного Комітету під патронатом Відділу УККА та при співучасті місцевих організацій. В програмі беруть участь: ген.-штабу ген.-полк. Павло Шандрук — святочна доповідь, ген. Петро Самутин — Святочний Апель, Лев Рейнарович — бас-баритон, соліст, проф. Зоя Маркович — музичний супровід, Мішаний Хор ООЧСУ під управою проф. Миколи Кормелюка, молодь СУМА, Пласту і УМІ.

ДОПОВІДЬ ПРО МОСКОВСЬКО - КИТАЙСЬКИЙ КОНФЛІКТ

Ню Йорк. — Д-р Володимир Савчак і ред. Володимир Левенець матимуть двочастинну доповідь на тему „Московсько-китайський конфлікт і проблема визволення України". Доповідь відбудеться в домі УВФронту при 10-ій вул., у суботу 6 червня, о 7-ій год. вечора. Другий Відділ ООЧСУ, під керівництвом М. Твардовського, запрошує на цю доповідь усіх зацікавлених, в тому й молодь.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.
Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Недосказані заклики

В останньому недільному числі „НИ Таймсу" є аж три платні оголошення противників В'єтнамської війни. Одно з них — цілосторінкове, яке появилося вже раніше у „Вашингтон Пості", має кількасот підписів, між ними недавнього американського амбасадора у Франції Сарджента Шрайвера, — найелегантніше за формою, затитуловане „Уважай на мир, Пане Президенте". Воно признає зараз на вступі: „Ми знаємо, що Вашою ціллю є завести нашу країну до миру. Пишемо, щоб допомогти, щоб заступитись за справу, радячи дію, яка може принести мир — і надію і єдність для нашої країни. Пане Президенте, це не В'єтконґ, не в'єтнамський нарід і не Китай загрожують нашій країні. Це — тільки сама війна". І так далі у тому ж стилі: прокльони на адресу війни і прославлювання миру.

Типова декларація ідеалістів - пацифістів, що обожнюють мир за всяку ціну, без уваги на зовнішні обставини, і виключають будь-яку війну. А що станеться, питають автори цього одвертого листа, якщо Північний В'єтнам і В'єтконґ заатакують знову Південний В'єтнам після того, як Америка відкличе відтіль свої війська? „Чи ми знову рушимо на допомогу Південному В'єтнамові, Камбоджі і Ляосові? А що з Европою, Близьким Сходом і Африкою? Чи ми дійсно будемо виконувати у світі поліційну службу американськими ресурсами й американським життям? Чи ми зможемо боронити волю у світі — війною, без знівечення дійсної волі, гідности і моралі, які хочемо зберегти?.."

Але в цьому зверненні, в якому рекомендується Президентові відкликати всі війська з Південної Азії, не сказано: яку закордонну політику повинна вести Америка при наявності Москви і Пейпінґу. Треба тільки догадуватися, що логічною інтенцією авторів цього звернення є — повний ізоляціонізм. Бож бути байдужим до комуністичного імперіялізму та агресивности і пасивно придивлятися їх завойовницьким успіхам, це в практиці значить відмовитися від усіх існуючих американських союзів з НАТО у проводі і проголосити доктрину „фортеці Америки" — виступити збройно тільки тоді, коли будуть заатаковані безпосередньо східні чи західні береги Америки.

Очевидно, це нісенітниця. Кожне політичне звернення, яке сповнене недосказів, лякається ставити точки над „і", обмежується патетичними фразами і не робить реальних висновків, зводить себе до нісенітниці.

Великодержавний шовінізм

На 14-те червня ЦК КПСС призначив у СССР так зв. вибори до Верховного Совєту. Як зрозуміло кожному, вибори можуть бути там, де є змога вибирати між кількома кандидатами. В СССР не може бути виборів, бо всіх кандидатів призначають згори, і то лише від однієї - єдиної партії — комуністичної. Грубі суми грошей і цього року підуть на проведення чергової комедії совєтських виборів. Але Москва не шкодує фондів, бо цим маневром вона щоразу знаходить нових і нових наївних людей на Заході, які ще вірять у „совєтську демократію".

Як і в минулому, ЦК КПСС опублікував у пресі з 16 травня довжелезне „Звернення", але вже не до народів СССР, а — „до робітників, селян, совєтської інтеліґенції, воїнів совєтської армії". Обіцяючи, як і звичайно, поліпшити в майбутньому життя трудящих, ЦК КПСС в цьому зверненні підкреслив декілька напрямних новішого, не традиційного порядку. З одного боку — підтверджено в „Зверненні" продовження політики білоцарської Російської імперії на російщення народів та ліквідацію їхніх національних мов і культур: „Комуністична партія проводить ленінський курс на всебічне зближення націй", а з другого — „на подолання залишків націоналізму". Також у зверненні до письменників і інших діячів культури Москва домагається, щоб вони збільшували „свій вклад у боротьбу проти імперіялістичної реакції, проти всіляких проявів дрібнобуржуазної і буржуазної ідеології".

Отак, прикриваючи романовсько - ленінський плян ліквідації 110 не російських народів і народностей в СССР, ЦК КПСС виступає в ролі носія великодержавного російського шовінізму - месіянізму, але одночасно закликає поборювати націоналізми. Брежнєв у цьому питанні пішов далі, ніж Сталін, який слідом за Леніним час від часу нагадував і про внутрішню загрозу „великоросійського шовінізму". Нині про розперезаний російський шовінізм в СССР не можна згадувати. Мовчить і західня преса. Лише червоний Китай у своїй пресовій та радіовій пропаганді, в даному випадку не без причини, говорить, що в Кремлі засіли „червоні царі".

СОЛІДАРНИЙ ЗАХІД

Минулотижнева дводенна конференція міністрів закордонних справ 15-ох держав-членів Північно - Атлантійського Союзу (НАТО) виявила ще раз повну їхню солідарність та однозгідність в усіх найважливіших справах. Вже давно устійнилась правда, що мир в Европі і, мабуть, в цілому світі залежить від двох передумов: 1) солідарности вільного Заходу і 2) його мілітарної та економічної сили. На тлі теперішньої неспокійної й хаотизованої дійсности виявлення найбільшої і ніякими дисонансами не закаламученої гармонії західніх держав, зорганізованих у могутньому бльоку НАТО — це надзвичайно відрадна подія. І треба лише дивуватися, що деякі великі американські газети зіштовхнули її на задні сторінки, присвячуючи все ще найбільше уваги направді третьорядної ваги подробицям внутрішньоамериканських суперечок про В'єтнам, Камбоджу чи відносини в університетських кемпусах.

Римська конференція НАТО була остаточним запереченням пророцтв песимістів, що бачили присмерк чи навіть загин тієї оборонної організації, яка, мовляв, стала вже анахронічною і зайвою. Такі твердження походили з двох сторін: від прихильників теорії калишнього французького президента де Голля, який, відкликавши збройні сили Франції з мілітарної системи НАТО, пропагував двосторонні союзи на місце колективних пактів, — і від кремлівських правителів, які мріють про розвал Атлантійського Союзу, як найбільшої перепони на шляху совєтського імперіялізму. Коли й сьогодні західні військові фахівці стверджують, що, закріпившись у Чехо - Словаччині, большевики могли б дійти своїми дивізіями до Райну протягом трьох днів, а до Атлантику протягом наступного тижня, то якою похмурою була б перспектива европейського Заходу, якби не було НАТО?!

Очевидно, що це найбільш ненормальна й жалюгідна ситуація, коли на сторожі миру в Европі мусить єдино стояти — американська атомова зброя. Тільки виразна й голосна пересторога, що у випадку совєтського походу в сторону Райну й Атлантику війська НАТО зупинять цей похід спершу тактичною американською атомовою зброєю, себто атомовою артилерією і ракетами з атомовими головками на близьку та середню віддаль, і що після такої короткої фази прийде катастрофа великої атомової війни, — тільки така пересторога прохолоджує гарячі голови в Кремлі, які мріють про угроблення вільного світу.

Здаючи собі справу, що ситуація не може втриматись на довгу мету, держави-члени НАТО прийшли до логічного висновку: зберігаючи непослаблену мілітарну й економічну силу, старатися поставити мир на тривкіших основах — якогось порозуміння з Москвою. Найтривкішою мировою підставою було б конструктивне розв'язання основних конфліктів, які ділять Захід і Схід: об'єднання Німеччини, відмова Москви від диктаторського зверхництва в сателітних, вільних перед другою світовою війною державах, направлення злочинів, що їх вчинила Москва, зламавши умови Ялтинського і Потсдамського договорів. Очевидно, такого не можна від большевиків сподіватися, ба навіть і годі „реалістично" вимагати.

Отож, не маючи можливости добитися совєтської згоди на конструктивну розв'язку політичних проблем і тому не маючи можливости перевести міжнародного розброєння, п о п ередженого власне успішною ліквідацією політичних конфліктів, НАТО запропонувало зменшення збройних сил на території Европи: обопільне й збалянсоване відкликання з Середущої Европи совєтських та альянтських військ. Ясно, що тут треба взяти на увагу, що коли Москва відтягнула б свої війська лише на кількасот миль на схід до европейських кордонів своєї імперії, то ЗСА мусіли б відтягнути свої війська на кілька тисяч миль на захід, і цю різницю треба б вирівняти пропорційним числом відтягнених військ.

Шанси на здійснення цього пляну — мінімальні. Цей проєкт не новий і зустрічався завжди з совєтською опозицією. Причина ясна: Москві аж ніяк не хочеться відкликати свої дивізії з Чехо-Словаччини, Мадярщини й Східньої Німеччини і таким чином скріпити незалежницькі рухи в тих країнах. Тому рішення римської конференції НАТО щодо такого відпруження ситуації в Европі залишиться однобоким, без позитивного совєтського відгуку. Але воно не пошкодить справі миру тому, що воно паралельне із збереженням мілітарної потуги НАТО, із збереженням солідарности Заходу.

В РОДИННОМУ СЕЛІ ВІДКРИЛИ ПАМ'ЯТНИК КОМПОЗИТОРОВІ СТЕЦЕНКОВІ

Бронзове погруддя композитора К. Стеценка відкрито в його родинному селі Квітки, Корсунь-Шевченківського району на Київщині. Скромний пам'ятник передчасно померлому видатному композиторові проєктував Г. Кальченко. На гранітному постаменті вирізьблено напис: „Видатний український композитор Кирило Григорович Стеценко. 1882-1922".

НАПИСАЛИ ОПЕРУ ПРО ЛЕЙТЕНАНТА ШМІДТА

До лібретта Василя Сокола композитор Борис Яровинський написав оперу „Лейтенант Шмідт", яку буде вперше виставлено в Харківському оперовому театрі. В опері йдеться про керівника-большевика на крейсері „Очаков" лейтенанта Шмідта, який зчинив повстання на тому крейсері і підняв червоний прапор ще в 1905 році.

ПРИСЛУХАЙМОСЬ ДО МОЛОДІ

„Ми не є гіппіси!" — заявила нещодавно одна українська студентка. — „Ми — українці і хочемо ними бути!" — сказав на зборах Батьківського комітету молодий сумівець з Осередку в Ню Йорку.

„Впали ми жертвою української „недуги" — із скерування спільної акції проти зовнішнього ворога зійшли до вузької боротьби персональних амбіцій. Замість ставити конкретні, актуальні питання для розв'язки, ми стали теоретиками... А тим часом наші Церкви, як Православна, так і Католицька, розпадаються, наші молодечі організації гублять атракцію для молодих, завмирає українська мова та ідея самостійної України..." — читаємо в газеті „Студент", органі Союзу Українських Студентів Канади, у статті Зеновія Зварича „Занепад духа". Там же сказано: „Вийдім раз на все з вузької перспективи і нарешті станьмо опрацьовувати конкретні речі, бо якщо зробимо тільки половину того, про що говоримо, тоді зробимо великий крок уперед!"

Студент Ігор Старак у статті „Студентське довкілля — українське та чуже", в журналі „Зозулька" з квітня 1970 р., пише: „Щоб допомогти українській молоді знайти себе в конфлікті нових змін та старих традицій, українська спільнота мусить скріпити свої основні структури, тобто — родину, школу, Церкву та інші виховні організації. Всі ці чинники мусять працювати разом"...

У тому ж числі „Зозульки" студент Роман Сеньків із Шарлотсвіллю, у великій статті „Якщо ми не „ліві", то чи мусимо бути „праві"? домагається: „... Пляни Гітлера не лягли в гріб разом з ним. Є сьогодні такі, які серйозно роздумують, як би то завоювати „східні простори". Це для нас повинно бути перестOрогою, що для нас вибором не є, чи бути „лівим", чи „правим", бо несе нам смерть царський Схід, большевицький Схід, маоїстський Схід, ліберальний Захід, йокейський Захід — всі вони. Наш вибір мусить бути: ні „лівий", ні „правий", а „Українець"! Лиш будучи самі собою, можемо ми спастися в цьому світі".

До цих і багатьох інших схвильованих голосів української молоді треба додати б ще й багато реальних проявів на практиці їхніх шляхетних думок і поривань. Українські студенти в Монтреалі віддали кров для Червоного Хреста, щоб так вшанувати Крутянських Героїв. У журналі СУМ „Крилаті" з квітня ц. р. Анна Марія Паук, впорядниця СУМ'у, розповіла про сумівський табір в Арґентині, який закінчився 1-го лютого 1970 р. і на якому перебували також діти й молодь із Бразилії та Уруґваю. Табір мав назву „Білогорща", на вшанування 20-ліття смерти ген.-хор. Т. Чупринки-Шухевича. Ця юначка пише: „В честь Крутянських Героїв ми провели 29 січня на таборі голодівку", і що „кінець таборування закінчився загальним риданням — ми не хочемо розлучатись".

Постанова Проводу Пласту про українську мову, як обов'язкову мову для членів організації, знайшла широкий відгук серед української молоді в усіх країнах, де є станиці Пласту. Постанова УККА про передання 1% з річного бюджету на потреби зорганізованого українського студентства в ЗСА знайшла схвалення заохочених студентів, які для своєї праці, для проведення з'їздів, видань, культурних починів, навіть товариських зустрічей потребують фондів. На засіданні Політичної Ради УККА одна студентка сказала: „Нині вкладений у зорганізоване студентство один відсоток може завтра обернутись у національний банк".

Українська молодь, якій не легко подекуди засвоювати українську мову, особливо там, де її намагаються вигнати з рідної хати чи навіть подекуди з церкви, — у своїй кращій частині сама домагається, щоб старші громадяни - батьки та проводи всіх організацій і Церков всіма засобами сприяли збереженню й розвитку української мови. Ось уривок із заяви Управи Української Студентської Громади в Бостоні, Масс.: „Як українці-католики, згуртовані в УСГ в Бостоні, домагаємось введення української мови повністю в Богослуження Української Католицької Церкви в ЗСА. Вживання української мови дає нам заохоту вивчати нашу мову, а відтак дає нагоду її практично застосовувати тим з-поміж нас, що вивчили її в наших школах різного рівня. Мова — це основна складова частина нашої культури".

На з'їзді ОПЛДМ ім. Л. Глібова у квітні в Торонті молодь, яка від різних організацій і товариств прийшла привітати учасників з'їзду, в розмовах заявляла: Дайте нам цікаві, добре ілюстровані книжки українською мовою на різні теми, не тільки про минуле, а й про технічні досягнення, астронавтику, пригоди; дайте українські платівки з музикою й піснями, з оперетами для молоді, також з піснями легкого жанру; хочемо мати наші лялькові театри і театри для дітей та молоді; хочемо бачити і на телевізії українські мистецькі виступи, бо „тоді нам буде легше пояснювати у школах, що ми — українці і хто такі українці"; дайте нам кольорові прозірки про те, як живуть українці у всьому світі і як виглядає Україна; врешті — чому немає „хоч коротеньких", як сказала дівчинка з Рідної Школи в Етобікоку, українських кінофільмів для дітей?

Здорове і чутливе серце б'ється в грудях підростаючої української молоді. Але воно й вимогливе. Не даремно ж студент З. Зварич закликає перестати говорити загальниками і пропаґувати гасла. „Нарешті опрацьовуймо конкретні речі!" — закликає цей юнак усіх нас. Доходимо до межі, за якою лише один вибір: жити або зникнути.

Леонід Полтава

Софія Наумович

ДВА ТИЖНІ У „ЗАКУТКУ"

(1)

Париж. — Холодна весна вигнала нас із хмарного Парижу на сонячне Голубе узбережжя. Це не були ніякі вакації — бож квітень! — а просто ми утрійку — панство Кульчицькі й я — перенесли наші вічні зайняття з півночі на південь. Професор забрав із собою свою філософію, пані Людмила свої неповторні вишивки, а я — свої все ще не завершені іспити...

Село, в якому півсторіччя тому поселився був великий письменник і нікудишній політик, — Володимир Винниченко, — зветься Мужен. Це одне з найстаріших і найбільших сіл у Франції. Заснований між 61 та 59 роками до Христа, Мужен розташувався в просторій долині та на сусідніх горбах, творячи форму великого слимака, на вершок якого веде дорога - серпентина. Маючи чудове положення поміж Середземним морем і Альпійськими горами, по середині дороги між Каннами і Грасом, зовсім недалеко франко - італійського кордону, — він стягає вліті численних туристів та вакаційників. У квітні, на наше щастя, у ньому панував блаженний спокій, і ми могли розкошувати самітністю на великих просторах, запахом, квітів, співом соловейків і.., нормальними, не підвищеними на час „сезону" цінами...

Власниця і мешканець „Закутка" — двоє малярів і керамістів — Іванка Нижник - Винників та Юрко Кульчицький, — привели колишню сільську фарму до вишуканого стану модерної, оригінальної віллі, зберігаючи при тому її чистий провансальський стиль та оточуючи садом - городом із екзотичними деревами, кущами та квітами. Загальну стилевість „Закутка" подивляють усі, навіть автохтони, а підкреслює її навіть собачка Маржолен усіми признаками своєї „аристократичної" раси, зокрема ж довгими вухами.

Зайняті своєю творчою роботою, наші господарі ні трохи не бентежилися присутністю „профанів". Приділивши нам окреме крило будинку, добре загосподарене для кількатижневого побуту, вони залишили нас із порадою: „Робіть собі, що хочете!" А ми старалися якнайменше турбувати цих мистців, що мають більше замовлень, як часу на „товариські балачки".

Їхня кераміка здобула собі ринок по всій Франції. Маючи власну керамічну піч, вони працюють цілими днями, щоб устигнути зі своїми виробами, з однієї виставки на другу, з одного міста Франції, Швайцарії чи Німеччини — в інше. До того ж ще їхнє найближче довкілля — Мужен, Ніс, Канни, Монако, — мають до них претенсії як до „місцевих", що „повинні" брати участь у виставках, зокрема ж славного на ввесь світ керамічного осередку — Вальоріс, у якому виставляє свою кераміку також найвизначніший „провансалець" — Пікассо.

Саме в цей день, коли ми приїхали, у часописі „Ніс-Матен" появилось широке обговорення чергової імпрези „Виставка різних мистецтв, яка згуртувала дуже гарні речі". У ній читаємо такі вислови признання дуже суворого критика Ж. Віяль - Мазеля для наших мистців:

„Чудові ікони Кульчицького (мальовила на золотому тлі) виконані за зразками візантійської іконографії. Кераміка цього мистця сусідує з такими ж надзвичайними творами Іванни Нижник. Її тарілки і горнятка удекоровані особливо оригінально: квіти, особи, птахи мають вириті контури, а світло грається на кольорових опуклостях маси. Лямпи Кульчицького — справжня гіп'юра з білої кераміки, — розсівають ніжне світло. Великий успіх Іванни Нижник — це малі меблики зі своєрідними прикрасами".

Установлений поміж нами „модус вівенді", як поміж „туристами" і „патронами", давав нам велику незалежність і багато свободи, яку ми намагалися використовувати якнайкраще, тобто прогулюючись по ближчих і дальших околицях. Тільки одну неділю провели ми інакше, а саме разом з нашими господарями та їхніми французькими гостями, яким наші господарі хотіли бодай раз віддячитися за численні запрошення до сусідніх люксусових віль та палаців. Очевидно, ми з пані Людмилою поставилися до диспозиції пані Іванки і напекли та „натерли" декілька українських тортів, а пан Юрко подбав про „прохолодні" напої.

Муженські сусіди „Закутка" досить таки різнорідні. Починаючи колегами - керамістами і малярами, почерез власників майстерень „от-кутюр" (модельне шиття), директора копалень, який, до речі, побував на Шлеську та в Баку, і закінчивши пенсіонованим поліцаєм, — усі вони з'явилися зі своїми дружинами та з обов'язковими першотравневими конваліями для пані Іванки. Розмову про місцеві новини намагався проф. Кульчицький перевести на вищі площини, а нас, жінок, очевидно, цікавила найновіша мода, яку саме починає лянсувати Шарль ч. 1 за моделями - зразками кресляра Шарля ч. 2. Одначе, всі ці теми пішли в кут, коли пані Іванка почала накладати кожному на тарілку по куснику всіх наших тортів, а п. Юрко наливати лімонади чи шампану. На мить усі замовкли, смакуючи торти, а далі вже ні про що інше не було мови, як тільки про надзвичайність українського печива взагалі, а солодкого зокрема.

(Закінчення буде)

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Іван Бобанич

ЙОГАН НЕСТРОЙ

(3)

З великим гуком-стуком вирушили актори 30-го квітня 1848 р., у супроводі велетенської маси віденців, почерез міст Фердинанда до Єґерцайле. Віденці шаліли з радости, побачивши озброєних своїх двох улюбленців, височезного Нестроя та низенького, т о в с т е н ь к о г о Шольца. З тієї „маскаради" зберігся у віденській міській бібліотеці портрет обох цих славних коміків: Нестрой у циліндрі стоїть із піднесеною вгору шаблюкою, Шольц теж із циліндром на голові, з шаблею при боці, із заложеними руками; побіч видніє вартова будка. Нестрой скомпонував для тієї „театральної компанії" гимн, а музику підложив театральний композитор Міллер.

Невтомний Нестрой написав комедію про часи абсолютизму п. з. „Свобода у Закутині", в якій виступав у масці Метерніха*). Ця комедія трохи підсилила театральну касу. Під „Закутиною" треба розуміти Відень. У комедії повно таких висловів, що опісля ввійшли у щоденні розмови, наприклад: „Ми мали навіть свободу думки, поскільки ту думку держали для себе самих узаперті. Треба було її держати на припоні, наче собаку". „Реакція — це примара, алеж примари бачать лише боязливі люди, тож не треба боятися, і ніякої реакції не буде".

Та спокою ще не було. 23 серпня між національною ґвардією і робітниками Пратеру прийшло до кривавої сутички. Карл Маркс від 28 серпня до 7 вересня виступав перед робітниками з промовами. 26-го жовтня збомбардовано передмістя Відня, 1-го листопада Відень піддався, 2-го грудня засів на п р е с т о л і молодий цісар Франц Йосиф.

Настала тиша, сповнилися слова Нестроя із „Свободи у Закутині": „О, я знаю наших закутинців, їм треба дати вибрикатися трохи, а потім уже зуміємо взятися до них". Поліція не арештувала Нестроя за „Закутину", хоч абсолютизм вернувся і йшли масові арештування та прилюдно виконувалося смертні присуди. Це, мабуть, тому, що Нестрой був уже надто славний та всіма люблений.

6-го лютого 1849 р. відбулася у віденському театрі вистава політично забарвленого Нестроєвого фарсу „Леді та кравець". Дехто вважав цей фарс реакційним, одначе літературний критик Брукнер писав, що це радше доказ резиґнації Нестроя, „знаного невротика". В тих небезпечних часах кожен старався бути якнайобережнішим, усувався від публічного життя і жив у найтіснішому приватному крузі. Тоді Нестрой був більше ніж коли, під гострим наглядом второпної Вайлер.

У цьому фарсі кравець Гайґайґ каже: „Нарід — це велетень у колисці; він пробуджується, встає, все топче, а потім падає там, де йому ще гірше, ніж було в колисці". Ці слова видаються реакційними, але вони добре з'ясовують балянс березневої революції.

Свій куплет закінчує Гайґайґ словами: „Отож свобода, це значить забирати в того, хто щось має. „Ми бідні, — кажуть вони, — а він багатий, він мусить дати нам свої гроші. Навіщо йому гроші? Багатому сяк чи так живеться чудово!" А багатим уважають кожного, хто має гарне пальто. О, засліплені, зайдіть но до кравця та розпитайте". А вкінці: „Коли ж настане комуністична свобода, то такої свободи ніхто не захоче!"

Вакації проводив Нестрой у власній віллі в Ішлі, в Горішній Австрії. Ішль, купелева місцевість, від 1856 року став також літньою резиденцією цісаря Франца-Йосифа. Там виступав Нестрой на сцені, зустрічався часто з цісарем, якому раз сказав: „Найкраще їхати туди, де можна побачити щось інше. Бо що ж можна бачити в Парижі, Лондоні, Берліні, Гамбурґу: юрбу й лише юрбу. Треба їхати туди, де живуть люди, які ще не стали юрбою. Літо 1858-1860 років проводив він із дітьми на острові Гельґолянді, що тоді ще належав до Англії. В 1859 році купив дім у Грацу, який уважали тоді „містом емеритів".

У 1859 році уклав був Нестрой із директором „Театер ам Франц Йозеф Ке" Тройманом контракт, згідно з яким до 1865 року мав виступати в його театрі щороку в березні та квітні, бодай п'ятнадцять разів у місяць із винагородою по 200 ґульденів за виставу. І ще в рр. 1861 та 1862 виконав точно це зобов'язання. Однак контракт не дотягнув до 1865 року, бо 25 травня 1862 р. помер у Грацу. Там Нестроя поховали, а 1881 р. перевезли його тіло до Відня. Труну несли всю дорогу аж на цвинтар Верінґер, де спочивають композитори Бетговен і Шуберт. Обабіч довгої дороги, якою просувався похоронний похід, стояли тисячі віденців, прощаючись із своїм улюбленим коміком. Тут же продавали портрети Нестроя із його життєписом. Так то ще й по смерті славний комік уладив віденцям великий „спектакль".

***

Деякі Нестроєві комедії перекладено на англійську мову. В Ню Йорку появилася в 1957 році його комедія „Мечмейкер" у перекладі Торнтона Вілдера, в 1967 р., теж у Ню Йорку, в перекладі М. Найта та И. Фабрі вийшли комедії „Талісман", „Е мен фул ов натінґ" і „Ведінґ Белс". Деякі комедії Нестроя були перероблені на опери, наприклад „Розтріпаний" комічна опера Р. Батки з музикою Львовського та „Талісман", комічна опера Г. Айнема з музикою Бориса Блєхера.

Ото Роммель, найкращий знавець нестроївських часів, у праці „Причинки до віденського народного гумору", розглядаючи етнічні й мовні відносини в австро-угорській монархії, писав, що мову австрійців, а передусім віденців, годі назвати німецькою, але годі її теж назвати австрійською, бо такої мови нема й ніколи не було. Тому мовознавці придумали на означення „естеррайхіше" термін „австріякіше шпрахе" — „лінґва австріяка". „Естеррайхіш" відповідає краще теперішній невеличкій австрійській республіці, а не колишній великій габсбурзькій монархії. Відень був резиденцією мови „австріякіш". Такою мовою говорив на сцені Нестрой, поповнюючи її спеціяльними словами, як „крокоділін", „вірмін", себто „самичка-хробак", або й цілими зворотами, як „Д' Макс'н сан пфуч!" (Дас ґельд іс ґін! — пропали гроші!) Комізм цих слів і зворотів підкріплював рухами й мінами обличчя.

Відношення мови „австріякіш" до німецької порівнює Роммель із відношенням розговірної американської мови до англійської. Хто сумнівається, що між американською і англійською мовою заходять аж такі великі різниці, може перевірити це, зайшовши до першої - ліпшої „Фрі Лайбрері", де знайде ве-

*) Метерніх Клеменс (1773-1859), австрійський державний канцлер у рр. 1812-1815, рішучий противник Франції і Росії. За заслуги для Австрії на віденському конґресі, на якому був головою пісар, Франц I надав Метерніхові титул князя. Відтоді Метерніх став керманичем европейської політики. Називав себе „лікарем хворих урядів усього світу". Поклав основи для великодержавности Австро-Угорщини. Під час березневої революції 1848 р. у Відні мусів уступити; з великим трудом вдалося йому втекти до Англії. В 1851 р. вернувся до Відня, одначе не брав уже участи в політичному житті.

(Закінчення на стор. 3-ій)

Гарний вислід праці Комітету Жіноцтва Клівленду

Комітет Жіноцтва Клівленду переводить успішно збірку на Фонд Церкви в потребі. Протягом перших чотирьох місяців цього року зібрано та вислано на руки Їх Блаженства Верховного Архиєпископа Йосифа Кардинала Сліпого до Ватикану суму 2,800 долярів на Патріярший Фонд Церкви в потребі. У відповідь на цю діяльність клівлендського жіноцтва Їх Блаженство кількаразово вже переслав на руки голови Збіркового Комітету своє благословення всім жертводавцям і збірницям та подяку за їхню прихильність і жертвенність і за всі труди. Комітет Жіноцтва в Клівленді дякує сердечно своїм прихильницям у Чикаґо, Келемезу, Колюмбусі, Акроні та Бінґгемтоні за їхні пожерви.

За Комітет Жіноцтва Клівленду: Михайлина Ставнича, голова; Любомира Мичковська, секретарка.

Увага! Рочестер і околиця! Увага!

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ, ВІДДІЛ ч. 47 ім. Л. УКРАЇНКИ в РОЧЕСТЕРІ, Н. Й.

— влаштовує —

БЕНКЕТ та БАЛЬ

НА ЧЕСТЬ

УКРАЇНСЬКИХ ҐРАДУАНТІВ СЕРЕДНІХ ШКІЛ м. РОЧЕСТЕРУ

в неділю, дня 21-го червня 1970 р.

о год. 6-ій веч.

в залі HOLIDAY INN, 1525 Ridge Rd. West

Головним почесним промовцем Радна м. Дітройту

ВП. Пані МАРУСЯ БЕК

Забава при звуках оркестри п. В. КОРНИЛА „НІЧНА МЕЛЬОДІЯ"

Зголошення приймає п. Ольга Ганушевська, 90 Ontario View Dr., Рочестер, Н. Й. 14617, тел.: 544-4064 не пізніше 14-го червня ц. р.

Український Музичний Інститут в Америці, Інк.
Відділ в Пассейку, Н. Дж.
при співучасті
Відділів в Ірвінґтоні і Елізабеті, Н. Дж.

— влаштовує —

РІЧНИЙ ВИСТУП УЧНІВ

в неділю, 7-го червня 1970 року

о год. 5-ій по пол.

в залі Української Централі

при 240 Hope Avenue в Пассейку, Н. Дж.

ВИСТУПАЮТЬ УЧНІ:

Т. Бабенко, Т. Ґіриак, Л. Гусак, Н. Закаляк, У. Закаляк, Б. Качала, М. Мочула, І. Пелех, Х. Подільчук, Л. Романів, З. Сенчій, К. Слабодух, М. Сохан, О. Сохан, А. Федів, Я. Яцусь.

Вступ вільний.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

Наукове Засідання

ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧОЇ СЕКЦІЇ АКАДЕМІЇ

Доповідь Проф. ЮРІЯ БОЙКА (проф. Українського Вільного Університету в Мюнхені):
„Поезія М. Вінграновського"

Засідання відбудеться в неділю, 7-го червня 1970 року о 5-ій год. веч. в приміщенні Академії:
206 Вест 100-та вул. в Ню Йорку, Н. Й.

В КАРТИННІЙ ҐАЛЕРІЇ УКРАЇНСЬКОГО ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО КЛЮБУ
(149 Друга Ave. між 9-10 вул. в Ню Йорку)

З НАГОДИ 72-ЛІТТЯ МИСТЦЯ

МИКОЛИ ЧУЛАЄВСЬКОГО

в неділю 31-го травня, о 1-ій год. дня

ВІДКРИВАЄТЬСЯ ВИСТАВКА ЙОГО КАРТИН

Виставка буде відкрита:

П'ЯТНИЦІ: 5 і 12 червня від 6-8 год. вечора
СУБОТИ та
НЕДІЛІ: 31-го травня, 6, 7, 13, 14-го червня від 1 год. дня до 8 год. вечора.

Внук ред. д-ра Василя Панейка одружився з віконтесою Ди Лайл

Ню Йорк. — Щоденник „Ню, Йорк Таймс" приніс вістку про те, що внук ред. „Діла" д-ра Василя Панейка, який був першим міністром закордонних справ в уряді Західньої Української Республіки і як такий брав участь в Паризькій Мировій Конференції після першої світової війни, — Андрій Г. Лейн Панейко одружився з пані Елизабетою Софією Сідні, донькою віковита Ди Лайл із Пенгорст Плейсу в Тонбріджі, Кент, Англія, і померлої Джеквеліни віконтеси Ди Лайл. Панна молода скінчила освіту в Европі. Її перше одружіння скінчилося розводом, і вона називається дівочим прізвищем. Пан молодий — це Андрій Г. Лейн Панейко, син пані Лейн Панейко з Принстону і пана Мірка Панейка з Ферфілду, Конн. Шлюб відбувався згідно з пресвітерським обрядом в каплиці Принстонського університету. Шлюб давав Всеч. о. Ернест Гордон, декан цієї каплиці. Обидвоє молодята є торговцями старовиною. Молода пара влітї житиме в родиннім замку молодої в Ірляндії, а від осени вона замешкає в Ню Йорку. Дружкою була сестра молодої пані Джан Вілбреґем, а дружбою п. Стіфен Гоббс Панейко брат молодого. Батько молодої був колись генеральним губернатором Австралії, а тепер займає високе становище в забезпеченевих компаніях і в банковості в ЗСА. Дідусь молодої був польовим маршалом віконтом Гортом, командантом британського експедиційного корпусу на початку другої світової війни. Пан молодий Андрій Г. Лейн Панейко закінчив колюмбійський університет. Його батько є президентом М. П. Одіо Корпорації у Ферфілді. Це син д-ра Василя Панейка.

ВІДБУДЕТЬСЯ ОДНОДЕННА ВИСТАВКА СТУДЕНТІВ МИСТЕЦЬКОЇ ШКОЛИ Л. КУЗЬМИ

Ню Йорк. — Цієї неділі, 7-го червня, буде відкрита одноденна виставка малярських праць студентів Мистецької Школи проф. Любомира Р. Кузьми. Виставка відкриється о 3-ій г. по полудні, в Українському Народному Домі при 2-ій евню, в залі ч. 32, й буде відкрита лише до 7-ої г. вечора. Деякі із студентів Школи, між якими переважає молодь, виявили за останній рік визначний поступ у студіях.

Союз Українок Америки — 86-ий Відд. в Нюарку Н. Дж. запрошує ВШ. Громадянство на 1-шу частину своїх ШИРШИХ СХОДИН, у вівторок, 9-го червня 1970 р.

Д-р МИХАЙЛО ГУК

виголосить ДОПОВІДЬ п. н.

„АТРИБУТ ГІПНОЗИ В ХІРУРГІЇ І ПОЛОЖНИЦТВІ"

Початок о год. 8-ій веч. Заля Чорноморської Січі, 690 Sanford Avenue, Newark, N.J.

ВАЖНЕ ДЛЯ ПІДГАЄЧАН

ГОЛОВНИЙ ПІДГОТОВЧИЙ КОМІТЕТ З'ЇЗДУ ПІДГАЄЧАН

подає до загального відома, що на численні звернення земляків та місцевих комітетів запляновану дату загального з'їзду перенесено.

ЗАГАЛЬНИЙ З'ЇЗД ПІДГАЄЧАН

відбудеться в Торонті, Канада, 29-30 травня 1971 р.

Інж. Василь Колодчин голова	Василь Папіж орг. реф.	Д-р Зеновій Стельмах секретар

ТОВАРИСТВО ЗА ПАТРІЯРХАЛЬНИЙ УСТРІЙ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ
КРАЙОВА УПРАВА
НЮ ЙОРК ЗСА ФІЛЯДЕЛЬФІЯ

ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО

в суботу, дня 13-го червня 1970 року о год. 9-ій ранку

в FIFTH AVE. HOTEL, при 24 П'ята Евеню (поміж 9 і 10 вул.)

у Ню Йорку, Н. Й.

— відбудуться —

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ТОВАРИСТВА ЗА ПАТРІЯРХАЛЬНИЙ УСТРІЙ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

У ЯКИХ ЗГІДНО ЗІ СТАТУТОМ ПРИЙМАЮТЬ УЧАСТЬ ПРЕДСТАВНИКИ ВІДДІЛІВ І МУЖІ ДОВІР'Я. ГОСТЯМ РАДІ.

ПОРЯДОК ЗБОРІВ:

1. Реєстрація від год. 9-9:30 рано.
2. Молитва — Відкриття Зборів.
3. Покликання Почесної Президії і вибір Ділової Президії Зборів.
4. Відчитання і прийняття протоколу з останніх Зборів.
5. Звіти з діяльности Т-ва та дискусія над звітами.
6. Уділення абсолюторії уступаючій К. Управі.
7. Звіт Номінаційної Комісії.
8. Вибір нової К. Управи та Контрольної Комісії.
9. Різні справи, внески та схвалення резолюцій.
10. Закриття Зборів в год. 8:30 веч.

Перерва Зборів у годині 5-ій, а обід у год. 6-ій.

Зголошення делегатів найпізніше до дня 1-го червня ц. р. слати на адресу:

THE PATRIARCHAL SYSTEM
P.O. Box 599, Cooper Station, New York, N.Y. 10003

ЗА КРАЙОВУ УПРАВУ Т-ВА:

Василь Качмар голова	Д-р Роман Осінчук голова Ради Мирян	Д-р Олександер Ничка секретар

Наукова Шевченківська Сесія Канадійського НТШ в Торонті

30 березня 1970 р. в приміщенні Святомиколаївської Рідної Школи в Торонті відбулася річна Наукова Сесія КНТШ, присвячена своєму патронові Тарасові Шевченкові. Сесію відкрив голова КНТШ проф. д-р Євген Вертипорох та поінформував присутніх про історію і структуру Наукового Товариства ім. Шевченка. Головна Рада Наукових Товариств ім. Шевченка є репрезентаційним і керуючим органом НТШ для справи української науки на підставі ідеології Шевченка. Головну Раду очолює президент і генеральний секретар, чотири голови крайових товариств є заступниками президента, крім них членами Гол. Ради НТШ є директори Секцій: Філологічної, Історично-Філософічної і Природописно-Математично - Лікарської, 2 вибрані делеґати з Америки і по одному з Европи і Канади. Головна Рада затверджує дійсних членів і членів кореспондентів, вибраних Секціями, як теж звичайних членів, вибраних крайовими товариствами. Членів прихильників, осіб або товариства, вибирає лише Управа кожного крайового товариства. Наукова діяльність крайових товариств полягає на влаштуванні Наукових сесій і конференцій та на видавничій діяльності, якщо дане крайове товариство має потрібні фонди або може їх зібрати.

На сесії прочитано два реферати. Отець проф. д-р Іриней Назарко, ЧСВВ, в доповіді „Кобзар" з друкарні Панталеймона Куліша", виданий в 1860 р. в Петербурзі. Прелеґент інформував, що один автентичний примірник цього видання знаходиться у книжкових фондах музею ОО. Василіян у Мондері, який він туди подарував в 1946 році. Прелеґент дістав цього „Кобзаря" як нагороду від українського філолога Андрія Тищенка, чи Терещенка, за особисту оборону від насильної репатріяції в Баварії.

Прелеґент описав цю книжку. В 1960 р., в столітні роковини смерти поета, перевидав його Інститут Шевченкознавства УВАН в Канаді разом з українським видавництвом „Говерля" в Ню Йорку. Це останній „Кобзар", що був виданий за життя Т. Шевченка, який він сам перевіряв, бо Панталеймон Куліш дозволив собі поробити зміни і пропуски в деяких поезіях, що було приводом до непорозумінь у їхніх взаємовідносинах. Пізніше П. Куліш признав вищість Шевченкової музи і на похороні поета виголосив найкращу промову і в прощальнім слові сказав: „Наш єси і ми народ Твій і духом Твоїм дихатимемо во віки і віки".

Другу доповідь виголосила мґр. Аріядна Стебельська на тему: „Художні недосказання в Шевченковій поезії". На вступі прелеґентка звернула увагу, що хоч творчість Т. Шевченка дуже докладно проаналізована під різними аспектами, то все ж таки поетична форма поезій, що є неменше цікава як її зміст, вимагає ще дослідження. На підставі вичерпної аналізи-студії поодиноких поезій Т. Шевченка, в яких художні недосказання і пропуски доволі часті, прелеґентка ствердила, що вони надають особливого значення для підкреслення емоційного моменту, настрою, і приготовляють до трагічних дій. В творах з політичною тематикою ці недосказання найчастіше підкреслюють важливість змісту або динаміку дії. Також пропуски окремих слів в основному служать для підкреслення якогось іншого слова, хоч граматично можуть видаватись нелогічними. Деякі скорочення побудовані для підкреслення психологічно-історичної ваги слова, інші на психологічно-кольористичних підставах вказують на геніяльне відчуття при використовуванні форм музичних і малярських, що були притаманні Т. Шевченкові, які не виключали засобів реторики і поетики. Художність поетичних пропусків Т. Шевченка може творити трудність для перекладів, залежно від законів кожної мови, що толерують ті чи інші пропуски.

Леоніда Вертипорох
прес. реф. КНТШ

ШЕВЧЕНКОВІ ДУМИ І ПІСНІ

Анг. і укр. тексти
Ціна 80 центів
"SVOBODA"
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

ЙОГАН НЕСТРОЙ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

личезний „Амерікен - Інґліш Дікшнері".

Поетка й перекладачка Клер Ґоль називає американську мову сумішкою англійської, мехіканської, еспанської, індіянської, муринської та залишків вимерлих інків. Американський письменник Роберт Лаксалт*) родом баск і директор Юніверсіті ов Невада Прес у м. Рено, приїхав був нещодавно з дружиною до країни басків, щоб пізнати батьківщину свого батька. Його двоюрідний брат, заінтриґований виглядом обличчя Робертової дружини (трохи скісні очі й вистаючі вилиці), спитав її, якої вона раси. Вона відповіла: „З походження я норвежка, шведка, англійка, ірляндка й валійка". Здивований брат вигукнув, що це неможливо. На це Роберт заявив, що власне справжній американець походить із такої сумішки.

До Відня та його околиць за довгий час існування габсбурзької монархії напливали люди з усіх коронних країв (баварці, альпійські італійці, чехи, мадяри, хорвати, жиди, слов'яни) і там винародовлювалися. Одначе й віденці приймали від них багато слів, і так постав віденський діялект. Такою мовою говорив на сцені Нестрой, хоч свої комедії писав мовою, зближеною до літературної німецької. Розуміється, інакше говорив, коли грав ролю інтеліґента, а інакше, коли виконував ролю кравця чи шевця.

*) Його брат Павло є губернатором стейту Невади.

(Кінець.)

Ділюся сумною вісткою, що дня 31-го травня 1970 року в Лейквуді, Н. Дж. упокоїлась в Бозі моя Найдорожча
МАМА

бл. п. АННА НАУМЕНКО

проживши 87 років, уроджена в Крем'янці на Волині, Україна.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 6-го червня 1970 р. о 11-ій год. рацку в Українській Православній Церкві св. Андрія в Бавнд Бруку, а опісля на Український Православний цвинтар.

У глибокому смутку —
ГЛІБКО НАУМЕНКО — син

В ДВАНАДЦЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

бл. п. ЛІДІЇ ПОСТОЛЮК

буде відправлена

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА З ПАРАСТАСОМ

в понеділок, 8-го червня 1970 року

о год. 6:30 рано

в церкві св. Івана Хрестителя

при Санфорд і Айві вул.

в Нюарку, Н. Дж.

Про молитви за Спокій Душі Покійної просять:
муж — ПЕТРО
доня — ІРЕНА ПОТОЧНЯК з мужем ЮРІЄМ і дітьми АНТОНІЙ і ЛІДІЯ
та Родина

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого МУЖА і ТАТА

бл. п. інж. РОМАНА ГУССАКОВСЬКОГО

буде відслужена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

в неділю, 7-го червня 1970 року

в 12-ій год. вполудне
в церкві СВ. ДУХА в БРУКЛИНІ, Н. Й.
161 Норт 5-та вулиця

Приятелів і Знайомих просимо про ласкаву участь і молитви.

Дружина — МАРІЯ
Син — ВЯЧЕСЛАВ - АНДРІЙ
Донька — ОЛЯ

Замість квітів на свіжу могилу
ТЕТИ
сл. п. КАТРІ ТРЕМБІЦЬКОЇ
складають 20.00 долярів
на Видавничий Фонд НТШ в ЗСА

Піттсбурґ, Па. — Ірина і Євген ЗВАРИЧ

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па.
Неділя, 7-го червня 1970 р.
ТОЧНО О ГОД. 7-ій ВЕЧ.
в залі
Town Hall
Broad & Race Sts.
Philadelphia, Pa.

ЗЛУЧЕНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ ДОПОМОГОВИЙ КОМІТЕТ ПОВІДОМЛЯЄ:

Балетна Школа Роми Прийми-Богачевської — презентує

БАЛЕТ-КАЗКУ В ДВОХ ДІЯХ

КВІТ ПАПОРОТІ

Музика — ДАНКЕВИЧ-КИРЕЙКО

Чистий прибуток призначений на допомогу потерпілим від землетрусу українцям в Югославії.
Квитки в передпродажу (діти половина ціни) в крамницях: Космос, Оріон, Еліта, Лукашевич і при касі.

ВИСТАВА ВІДБУДЕТЬСЯ ЗАХОДОМ ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКОГО ХОРУ „КОБЗАР"

- Постановка, хореографія — РОМА ПРИЙМА-БОГАЧЕВСЬКА
- Музичне оформлення і супровід — ОЛЕГ ЛЕВИЦЬКИЙ
- Декорації — ВОЛОДИМИР БАЧИНСЬКИЙ
- Реквізити — ОЛЕНКА БОГАЧЕВСЬКА

В БАЛЕТІ БЕРЕ УЧАСТЬ ПОНАД СТО МОЛОДИХ ТАНЦЮРИСТІВ, УЧНІВ БАЛЕТНОЇ ШКОЛИ.

Субота, 6-го червня 1970 р.
Початок о год. 8:00 веч.
АВДИТОРІЯ
Normandy High School
2500 W. PLEASANT VALLEY, CLEVELAND, Ohio
(Коло Hertz Road)

З нагоди 15-ліття існування відбудеться

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ УКРАЇНСЬКОГО ХОРУ ДНІПРО В КЛІВЛЕНДІ, ОГАЙО

В ПРОГРАМІ ВИСТУПЛЯТЬ:
хори, квартети, солісти та оркестра
МИСТЕЦЬКИЙ КЕРІВНИК:
Евген О. Садовський
ХОРЕОГРАФ:
Леонід Дмитревич
Ціни вступу $3.00 та $2.00

В Пассейку похоронено Ярослава Петеша

(Закінчення зі стор 1-ої)

знам'я Загону, козацький бунчук, з пластовою лілеєю. Домовина потопала в повені квітів, серед яких були вінки від Загону Червона Калина, Визвольного Фронту і багатьох місц. організацій та приятелів Покійного. В понеділок 1-го червня ц.р., після відправ у похоронному заведенні, відбулася поминальна Служба Божа в місцевій українській католицькій церкві, яку відправив парох Впр. о. Білинський, а після неї панахида, в якій йому асистував о. Козоріз. Домовину Покійного винесли з похоронного заведення та внесли до церкви й винесли з неї члени Загону Червона Калина та близькі Покійного. Над відкритою могилою, після відправи, промовив від організації Визвольного Фронту д-р Степан Галамай, а від родини та друзів Покійного ред. Петро Ямняк. Д-р Галамай підкреслив відданість Покійного національній ідеї, за яку був ув'язнений у найважчій польській в'язниці Св. Хреста після засуду до чотирорічної тюрми за приналежність до націоналістичного „Юнацтва". Він підкреслив також громадську активність Покійного, який був членом Головної Управи ООЧСУ та активним виховником СУМА. Опісля, у великій залі Української Централі в Пассейку, відбулося жалобне прийняття, в часі якого прощали Покійного Ярослава Петеша та згадували його заслуги для українського громадянства Теодор Олещук, голова Української Централі, від тієї Централі та від Організацій Визвольного Фронту; пластун-сеніор Володимир Бакалець від пластового Куреня „Хмельниченки" і від українських філятелістів, одним з яких був Покійний; головний радний Української Народної Помочі Михайло Яремко, від Головної Управи СУМА, в якій Покійний був довгі роки виховником молоді, та від танцювального гуртка молоді „Лиман", якого Покійний був управителем. Проф. Роман Чубатий склав кондоленції дружині Покійного та згадував її заслуги у громадській роботі, зокрема як учительки в українській гімназії в таборі в Міттенвальді. Він дружини Покійного, його брата та родини промовляли, дякуючи учасникам похоронів, Мирон Шаршаневич та Роман Соболь. Вони попрощали Покійного від його матері та сестри, які перебувають в Україні і ледве чи знають про смерть Ярослава. В часі гостини переведено збірку на виховну роботу СУМА, яка принесла 411 дол.

Нове українське торгове підприємство в Ню Йорку

Ню Йорк. — Українське економічне життя в Ню Йорку збагатилось новою станицею: купець і підприємець п. Роман Іваницький, розбудовуючи свою малу крамницю на 9-ій вул., переніс її до значно більшого приміщення, перебравши від п. Гринева магазин „Дельто-Спортсвер" при ч. 136, на 1ій евню, між 9 і 8 вулицями, на долині міста. Цей магазин спеціялізується на товарах, потрібних для висилки в Україну, та на одягах — сукнях, плащах, светрах тощо різних американських і закордонних фірм. Крім того, в „Дельто-Спортсвер" можна набути українські сувеніри, продукції Р. Іваницького: синьо-жовті українські й зоряні американські прапорці для наклеювання на шибах авт, українські прапорці-відзнаки для маринарки, важливі під час проведення збірок, чи зборів; автоматичні ручки з написами, присвяченими відкриттю пам'ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні, СКВУ, посвячення Собору св. Софії в Римі, металеві запальнички з українськими емблемами та ін. вироби.

ПІСЛЯ КОМУНІСТИЧНОЇ АТАКИ В КАМБОДЖІ

Вояки південнов'єтнамської морської піхоти несуть свого товарища, пораненого під час атаки комуністичних партизанів поблизу міста Прей Венґ.

Різне

Real Estate

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 6-го ЧЕРВНЯ 1970 р.

БРУЛИН, Н. Й. Піврічні збори 158 Відд. ім. Б. Хмельницького о год. 7-ій веч. в УНДомі, 216-218 Гренд стр. На порядку: звіт делегатів з 27 Конвенції УНС та піврічний з діяльности Т-ва. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки. — Ю. Козяк, предс., М. Кіт, рек. секретар.

АМСТЕРДАМ, Н. Й. Місячні збори Т-ва І. Франка — 266 Відд. о год. 7:30 веч. в Горожанському Клюбі, 375 Телер стр. На порядку: звіт з 27 Конвенції УНС та інші важні справи. Просяться прибути. — В. Труфин, секр.

НЕДІЛЯ, 7-го ЧЕРВНЯ 1970 р.

СИРАКЮЗИ, Н. Й. Місячні збори Т-ва Укр. Січ — 39 Відд. о год. 3-ій по пол. в малій залі УНДому. На порядку: звіт делегатів з 27-ої Конвенції УНС. Збирання вкладок: 6 червня від год. 7-10 веч., 7-го червня від години 12-3 по пол. — Управа.

ЧЕТВЕР, 11-го ЧЕРВНЯ 1970 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Піврічні збори Т-ва Укр. Нар. Дім, 316 Відд. о год. 8-ій веч. На порядку звіти: піврічний та делегатів з 27-ої Конвенції УНС. Проситься чл. прибути. — Управа.

Funeral Directors

Праця — MALE

Праця — MALE & FEMALE

Праця — HELP WANTED FEMALE

For Sale

ТАРЗАН, Ч. 6377. Тарзан по яснює, що таке лікуючі люди

CAPTAIN WILDCAT SEES THE RETURNING 'COPTERS, NAOMI... NOW WE MUST BREAK CAMP AND REJOIN DOCTOR DOMINIE AND CHIEF MEDU.
WHY IS THE PLACE THE DUNOS WERE TAKEN CALLED THE VILLAGE OF THE MEDICINE MEN? I THOUGHT YOU DISLIKED WITCH DOCTORS!
CHIEF MEDU RULES OVER THE GREATEST COMMUNITY OF MEDICINE MEN IN AFRICA-- NOT WITCH DOCTORS! THEY HAVE ASTOUNDING KNOWLEDGE OF NATIVE HERBS...THEY CAN MAKE WEAK MEN STRONG!
I'LL LIKE THEM IF THEY COULD MAKE A VERY STRONG MAN I KNOW VERY WEAK...
1-8-6377

Сотник Дикий Кіт бачить повертаючі гелікоптери, Наомі! Тепер мусимо згорнути табір і приєднатись до доктора Доміні та вождя Меду!

Чому місце, до якого забрано дунів, називається оселею лікуючих мужів? Я думала, що ти не любиш знахурів!

Вождь Меду править над найбільшою громадою лікуючих мужів в Африці ... це не є знахурі! Вони мають подивугідне знання тутешніх зел ... вони можуть слабих мужів зробити сильними!

Я хотіла би, щоб вони могли зробити одного сильного мужа, якого я знаю, дуже слабим!